

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2017/41 – 8.10.2017

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

W dzisiejszej Ewangelii Jezus wyjaśnia nam dlaczego nie dało się uniknąć Jego śmierci z rąk ludzi, do których został posłany. Nie chcieli budować swojego życia społecznego na Nim, woleli na sobie. Nie było innego wyjścia, „musieli Go zabić, usunąć”. Dziś wystarczy zamrozić więzi miłości w parafii, a przy-najmniej nie brać do ręki Jego Ewangelii, bo przecież „nie ma na to czasu”. Oto jest zabijanie Jezusa przez wybór hierarchii wartości. Czy da się to zmienić? Oczywiście, że jest to możliwe, ale tylko wtedy, gdy będziemy mocną, owocującą, trzymającą się razem winnicą. Nie da się tego zrobić samemu. Nasze dzieci musiałyby wzrastać w mocnej wspólnoty wiary, czyli środowisku, które na co dzień szuka i pełni wolę Pana.

Nie wystarczy, że Ewangelią żyjemy w rodzinie. Dlatego cud słońca w Fatimie, żeby Fatima, a najlepiej cała Portugalia była Boża. A skoro Portugalia to i Polska.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Różaniec jest syntezą tajemnic Chrystusa; kontemplujemy je z Maryją, która obdarza nas swym spojrzeniem wiary i miłości.” (7.10.2017)
„Starajmy się, by także dla nieletnich internet był miejscem bezpiecznym i ludzkim; by był siecią, która nie więzi, tylko pomaga wzrastać.” (6.10.2017)
„Misja szkoły i nauczycieli to rozwijać poczucie prawdy, dobra i piękna.” (5.10.2017)
„Jak św. Franciszek z Asyżu, dajmy się przemienić miłości Chrystusa, abyśmy żyli w ubóstwie i radości.” (4.10.2017)
„Jedynie w modlitewnej ciszy można się nauczyć słuchać Bożego głosu.” (3.10.2017)
„Anioł stróż to przyjaciel, którego nie widzimy, lecz czujemy jego obecność. Niech nam towarzyszy na naszej ziemskiej drodze aż do nieba.” (2.10.2017)
„Jak św. Teresa od Dzieciątka Jezus uczmy się pokory od Boga, który dla nas stał się mały.” (1.10.2017)

Święta myśl od świętych:

„Krzyż jest tajemnicą, wymaga wiary. Krzyż jest światłem, które oświeca umysł, szczęśliwy kto mu odda serce i dostanie łaskę miłowania.” (św. Brat Albert)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś w XXVII Niedzielę Zwykłą cały Kościół prosi z nami Ojca, aby „odpuścić grzechy, które niepokoją nasze sumienia, i udzielił nam również tego, o co nie ośmielamy się prosić”.

Dziś też przeżywamy XVII Dzień Papieski pod hasłem „Idźmy naprzód z nadzieją”. Po Mszach św. do puszek możemy składać ofiary dla fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, która wspiera edukację młodzieży z ubogich rodzin.

2. W piątek będziemy wspominali bł. Honorata Koźmińskiego, który był jednym z największych Polaków żyjących w czasach zaborów i wychował duchowo wielu świętych rodaków.

Również w tym dniu będziemy przeżywać z radością – ostatnie w tym roku jubileuszu 100-lecia objawień fatimskich – nabożeństwo fatimskie. Będziemy modlić się na różańcu św., śpiewać ku czci Maryi i odprawimy ostatnią w tym roku procesję z figurą Maryi Fatimskiej. W trakcie nabożeństwa chętni będą mogli przyjąć od Maryi różaniec jako pomoc na drodze do świętości. Również dzieci pierwszokomunijne otrzymają swoje różańce.

Tego dnia nie będzie nabożeństwa różańcowego dla dzieci i dla dorosłych przed Mszą św. Zapraszamy wszystkich na 20:00.

3. Kontynuujemy odprawianie nabożeństw różańcowych – w niedziele o 16:15, od poniedziałku do piątku o 17:15, a w soboty o 9:40.

Dzieci w tym tygodniu będą miały nabożeństwo różańcowe przeznaczone specjalnie dla nich w poniedziałek i czwartek.

4. Za tydzień przeżywać będziemy tzw. Dzień Dziecka Utraconego. Warto w tym dniu wybrać się na wieczorną Mszę św. i modlitwę do sanktuarium św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny w Częstochowie.

W naszym kościele w tym dniu nabożeństwo różańcowe odprawimy w intencji rodzin, w których zmarły małe dzieci, przed lub po narodzeniu.

Również w niedzielę o 11:45 zapraszamy na montaż słowno-muzyczny poświęcony św. Janowi Pawłowi II przygotowany przez dzieci i młodzież z naszej szkoły.

5. Klub Honorowych Dawców Krwi PCK w Kulejach zaprasza na kolejną akcję krwiodawstwa dziś od 10:00 do 14:00 przy strażnicy OSP w Kulejach.

6. Za tydzień odbędą się wybory do Parafialnej Rady Duszpasterskiej. Swoje głosy będziemy składali na dwie osoby na kartach do głosowania po każdej Mszy św.

7. Dziś ofiarami do puszek przy figurze św. Izydora wspieramy ponownie p. Dorotę.

8. Dziękujemy p. Janowi za naprawę kanalizacji na plebanii po awarii.

9. Polecamy nowy numer tygodnika „Niedziela”, a w nim artykuł o lekarstwie na kryzys Europy i przejmujący tekst o nawróceniu św. Bartłomieja Longo. Do każdego egzemplarza dołączono kieszonkowy miniinformator o nowennie pompejańskiej. Młodzież odnajdzie w dodatku dla siebie ciekawy artykuł o Żywym Różańcu, do którego należy wielu dorosłych z naszej parafii.

10. W ubiegłym tygodniu na zapłatę za prace brukarskie złożono 500 zł (Stefan i Barbara Pawelakowie, Monika Hiller z Kalei i Adela Suchanek). Dziś na tacę składamy ofiary na koszty ogrzewania kościoła i budynków parafialnych

Co tak naprawdę wydarzyło się w Fatimie 13 X 1917 według relacji jednego z dzieci, Sługi Bożej s. Łucji

Wyszliśmy z domu bardzo wcześnie, bo liczyliśmy się z opóźnieniem w drodze. Ludzie przysli masami. Deszcz padał ulewny. Moja matka w obawie, że jest to ostatni dzień mojego życia, z sercem rozdartym z powodu niepewności tego, co mogło się stać, chciała mi towarzyszyć. Na drodze sceny jak w poprzednim miesiącu, ale liczniejsze i bardziej wzruszające. Nawet błoto nie przeszkadzało tym ludziom, aby klękać w postawie pokornej i błagalnej.

Gdyśmy przybyli do Cova da Iria koło skalnego dębu, pod wpływem wewnętrznego natchnienia prosiłam ludzi o zamknięcie parasoli, aby móc odmówić różaniec. Niedługo potem zobaczyliśmy odbłask światła, a następnie Naszą Panią nad dębem skalnym.

- „Czego Pani sobie ode mnie życzy?”

- **„Chcę ci powiedzieć, żeby zbudowano tu na moją cześć kaplicę. Jestem Matką Boską Różańcową. Trzeba w dalszym ciągu codziennie odmawiać różaniec. Wojna się skończy i żołnierze powrócą wkrótce do domu”.**

- „Ja miałam Panią prosić o wiele rzeczy: czy zechciałaby Pani uzdrowić kilku chorych i nawrócić kilku grzeszników i wiele więcej”.

- **„Jednych tak, innych nie. Muszą się poprawić i niech proszą o przebaczenie swoich grzechów”.**

I ze smutnym wyrazem twarzy dodała:

- **„Niech ludzie już dłużej nie obrażają Boga grzechami, już i tak został bardzo obrażony”.**

Znowu rozchyliła szeroko ręce promieniejące w blasku słonecznym. Gdy się unosiła, Jej własny blask odbijał się od słońca. Oto, Eksceleńco, powód dla czego zawołałam, aby ludzie spojrzeli na słońce. Zamiarem moim nie było zwrócenie uwagi ludzi w tym kierunku, gdyż nie zdawałam sobie sprawy z ich obecności. Zrobiłam to jedynie pod wpływem impulsu wewnętrznego, który mnie do tego zmusił.

Kiedy Nasza Pani znikła w nieskończonej odległości firmamentu, zobaczyliśmy po stronie słońca św. Józefa z Dzieciątkiem Jezus i Naszą Dobrą Panią ubraną w bieli, w płaszczu niebieskim. Zdało się, że św. Józef z Dzieciątkiem błogosławi świat ruchami ręki na kształt krzyża.

ponad 70 000 ludzi widziało cud słońca w Fatimie

Krótko potem ta wizja znikła i zobaczyliśmy Pana Jezusa z Matką Najświętszą. Miałam wrażenie, że jest to Matka Boska Bolesna.

Pan Jezus wydawał się błogosławić świat w ten sposób jak św. Józef. Znikło i to widzenie i zdaje się, że jeszcze widziałam Matkę Boską Karmelitańską.

Uwagi końcowe

Oto, Ekscelencjo, historia objawień Matki Boskiej w Cova da Iria w 1917 roku. Zawsze, gdy z jakiegoś powodu musiałam mówić o nich, starałam się uczynić to jak najwięcej z pominięciem intymnych spraw osobistych, bo by mnie to bardzo wiele kosztowało. Ale ponieważ są one Boże, a nie moje, i ponieważ Bóg teraz Waszą Ekscelencję o nie pyta, oddaję je niniejszym. Świadomie nie zatrzymuję niczego, co do mnie nie należy. Wydaje mi się, że brak tylko kilku małych szczegółów odnoszących się do próśb, które przedstawiłam. Ponieważ były to sprawy bardziej materialne, nie miały dla mnie specjalnego znaczenia i być może nie utkwiły mi tak żywo w pamięci. A poza tym było ich tak wiele! Miałam i z tym tyle roboty, aby sobie przypomnieć niezliczone łaski, o które miałam Matkę Bożą prosić, że może tu i tam wślizgnęła się jakaś pomyłka, kiedy np. powiedziałam, że wojna skończy się w tym samym dniu, tj. 13 (Prawdę mówiąc, Łucja nie powiedziała wprost że wojna skończy się w tym samym dniu. Nakłoniona została do tego przez wiele naglących pytań, które jej stawiano).

Wiele ludzi było zdumionych pamięcią, którą Bóg mi raczył dać. Dzięki nieskończonej dobroci Bożej jest to pod każdym względem naprawdę wielki dar. Jednak w nadprzyrodzonych sprawach nie trzeba się dziwić, że tak głęboko odciskają się w pamięci, że po prostu nie można ich zapomnieć. W każdym razie sensu spraw, które one oznaczają, nigdy się nie zapomina, jeżeli Bóg sam nie sprawi, że się je zapomni.

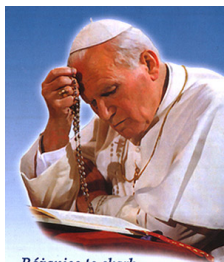
Pełną relację z wydarzeń z Fatimy możemy znaleźć na sekretariatfatimski.pl

Kandydaci zgłoszeni do wyborów do Parafialnej Rady Duszpasterskiej:

Nazwisko i imię	Rok ur.	Zawód	Adres
1. Baran Józefa	1945	pielęgniarka	Wręczyca Wielka, ul. Śląska
2. Biernacka Anna	1975	sprzedawca	Wręczyca Wielka, ul. Częstochowska
3. Chrzanowski Wiesław	1956	nauczyciel	Wręczyca Wielka, ul. Sportowa
4. Janik Barbara	1962	nauczyciel	Wręczyca Wielka, ul. Księżycowa
5. Janik Dorota	1967	nauczyciel	Wręczyca Mała, ul. Długa
6. Knopik Anna	1961	inż. bud.	Wręczyca Wielka, ul. Szkolna
7. Koćwin Małgorzata	1963	pielęgniarka	Wręczyca Mała, ul. Długa
8. Krysiński Michał	1986	proj. inst. bud.	Wręczyca Wielka, ul. Słoneczna
9. Oczkowski Wojciech	1966	lekarz	Wręczyca Wielka, ul. Konopnickiej
10. Przygoda Michał	1978	nauczyciel	Wręczyca Wielka, ul. Jabłoniowa
11. Rokosa Andrzej	1956	elektryk	Wręczyca Wielka, ul. Mickiewicza
12. Soluch Krystyna	1982	nauczyciel	Wręczyca Wielka, ul. Mickiewicza
13. Toborek Anita	1965	nauczyciel	Wręczyca Wielka, ul. Boczna
14. Ułamek Zenona	1951	rolnik	Wręczyca Wielka, ul. Sienkiewicza

Gdy jedność rodziny jest zagrożona

św. Jan Paweł II o Różańcu Świętym, odc. 12

Różaniec to skarb,
który trzeba odkryć.

Jan Paweł II, papież

ROZDZIAŁ II – Tajemnice Chrystusa. Tajemnice Matki.

Tajemnice radosne

20. Pierwszy cykl — 'tajemnic radosnych' — rzeczywiście znamionuje radość promieniująca z wydarzenia Wcielenia. Jest to widoczne od chwili zwiastowania, gdy pozdrowienie Dziewicy z Nazaretu przez Gabriela łączy się z wezwaniem do radości

mesjańskiej: « Raduj się, Maryjo ». W tej zapowiedzi osiąga swój cel cała historia zbawienia, a nawet poniekąd sama historia świata. Jeśli bowiem planem Ojca jest zjednoczenie wszystkiego w Chrystusie (por. Ef 1, 10), to w jakiś sposób całego wszechświata dosięga Boska łaskawość, z jaką Ojciec pochyła się nad Maryją, by uczynić Ją Matką swego Syna. Cała ludzkość jest niejako objęta owym fiat — 'niech się stanie' — którym z gotowością odpowiada Ona na wolę Boga.

Pod znakiem radości jest dalej scena spotkania z Elżbietą, w której sam głos Maryi i obecność Chrystusa w Jej łonie sprawiają, że Jan « poruszył się z radości » (por. Łk 1, 44). W wesele obfituje scena z Betlejem, w której narodzenie Bożego Dziecięcia, Zbawiciela świata, aniołowie opiewają i ogłaszają pasterzom właśnie jako « radość wielką » (Łk 2, 10).

Ale już dwie ostatnie tajemnice, choć zachowują posmak radości, zapowiadają równocześnie oznaki dramatu. Ofiarowanie w świątyni bowiem, wyrażając radość z konsekracji i doprowadzając do zachwyty starca Symeona, obejmuje też proroctwo o « znaku sprzeciwu », jakim to Dziecię będzie dla Izraela, oraz mieczu, który przeniknie duszę Matki (por. Łk 2, 34-35). Radosne, a zarazem dramatyczne jest również opowiadanie o dwunastoletnim Jezusie w świątyni. Ukazuje się On tutaj w swej Boskiej mądrości i zasadniczo jako Ten, kto 'nucza'. Objawienie w Nim tajemnicy Syna całkowicie oddanego sprawom Ojca jest zapowiedzią ewangelicznego radykalizmu, który w obliczu bezwzględnych wymogów Królestwa wykracza ponad najserdeczniejsze nawet więzi ludzkie. Nawet Józef i Maryja, zatrwożeni i zaniepokojeni, « nie zrozumieli tego, co im powiedział » (Łk 2, 50).

Rozważać 'tajemnice radosne' znaczy więc wejść w ostateczne motywacje i w głębokie znaczenie radości chrześcijańskiej. Znaczy wpatrywać się w konkretność tajemnicy Wcielenia i w niejasną zapowiedź misterium zbawczego cierpienia. Maryja prowadzi nas do zrozumienia, w czym leży sekret radości chrześcijańskiej, przypominając nam, że chrześcijaństwo to przede wszystkim *euangelion*, 'dobra nowina', która ma swe centrum, a nawet całą swoją treść w Osobie Chrystusa, Słowa, które stało się ciałem, jedyne Zbawiciela świata.

Patroni do poznania

bł. Honorat Koźmiński, prezbiter

Wacław Koźmiński urodził się w Białej Podlaskiej, w rodzinie inteligenckiej, jako drugi syn Stefana i Aleksandry z Kahlów. Miał także dwie młodsze siostry. Był bardzo zdolny, po ukończeniu gimnazjum w Płocku studiował na wydziale budownictwa warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych. Będąc w gimnazjum zaniechał praktyk religijnych, a w czasie studiów zupełnie stracił wiarę.

W wieku 17 lat został aresztowany przez policję carską pod zarzutem udziału w spisku i osadzony w X pawilonie Cytadeli Warszawskiej. Wówczas ciężko zachorował; powracając do zdrowia, przemyślał dokładnie swoje życie i nawrócił się. Uwolniony z więzienia po blisko roku, podjął dalsze studia, a jednocześnie prowadził bardzo surowy tryb życia.

Po ukończeniu studiów, w wieku 19 lat wstąpił do klasztoru kapucynów. Już po 13 dniach przyjął habit zakonny i otrzymał imię Honorat. Chociaż pragnął być bratem zakonnym, przełożeni polecieli mu, aby przygotowywał się do kapłaństwa. Po ukończeniu studiów teologicznych przyjął święcenia kapłańskie. Wkrótce został mianowany profesorem retoryki oraz sekretarzem prowincjała, lektorem teologii i spowiednikiem nawracających się. Zastąpił w Warszawie jako znakomity rekolekcjonista i misjonarz ludowy. Pracując w III Zakonie św. Franciszka, gorliwie działał w kościołach Warszawy. Swoją głęboką religijnością i troską o człowieka zjednywał wielu ludzi dla Chrystusa.

Gdy miał 32 lata, po likwidacji zakonów przez władze carskie, o. Honorat został przewieziony do Zakroczymia pod Warszawą. Pomimo trudnych warunków tworzył tam dalej grupy tercjarek. Około 1889 r. zwrócił się do Stolicy Świętej o zatwierdzenie zgromadzeń bezhabitowych. W tym samym roku uzyskał aprobatę. Dzięki temu powstało 26 stowarzyszeń tercjarskich, z których na przestrzeni lat uformowały się liczne zgromadzenia zakonne. Ojciec Honorat stał się odnowicielem życia zakonnego i twórcą jego nowej formy zbliżonej do dzisiejszych instytutów świeckich. Poprzez swoje duchowe córki i synów starał się docierać do wszystkich środowisk i odrodzić w społeczeństwie ducha gorliwości pierwszych chrześcijan. Kierował tymi wspólnotami przez konfesjonał i korespondencję, ponieważ rząd carski nie pozwoliłby na formowanie się nowych zakonów, zaś w roku 1864 skasował zakon kapucynów, pozostawiając tylko klasztor w Zakroczymiu. Do dziś istnieją trzy zgromadzenia honorackie habitowe: felcjanek - powołane we współpracy z bł. Marią Angielą Zofią Truszkowską, serafitki i kapucynki oraz czternaście bezhabitowych, utajonych przed carskim zaborcą.

Zgromadzenia o. Honorata podejmowały prace charytatywne i apostołskie, m.in. wśród młodzieży szkolnej i rzemieślniczej, w fabrykach, wśród ludu wiejskiego, w przytułkach dla ludzi starych i upośledzonych. Powstały w 1893 r. na terenie Królestwa ruch mariawitów zaszkodził opinii o. Honorata. Gdy w 1908 r. biskupi zreorganizowali jego zgromadzenia, a ich postanowienie zatwierdził Watykan, zalecając o. Honoratowi powstrzymanie się od dalszego kierowania nimi, przyjął to z pokorą i posłuszeństwem.

Ostatecznie osiadł w Nowym Mieście nad Pilicą. W 1895 r. został komisarzem generalnym polskiej prowincji kapucynów i przyczynił się do znacznego rozwoju zakonu.

Jednocześnie prowadził intensywną pracę pisarską, zabierał głos w aktualnych sprawach, zajmował się zagadnieniami społecznymi. Był człowiekiem wielkiej gorliwości, jeśli chodzi o zbawienie dusz. Wiele godzin spędzał w konfesjonale. Praktykował surowe umartwienia, sporo czasu spędzał na modlitwie.

Pozbawiony słuchu i cierpiący fizycznie, resztę lat spędził na modlitwie i kontemplacji. Wyczerpany pracą apostołską, zmarł w opinii świętości w 1916 r.

Intencje Mszalne

XXVII Niedziela zwykła 8.10

8:00 + Bronisława, Natalię, ks. Grzegorza, Józefę Ułamków, Józefę, Kacpra Pietrzaków, Annę, Walentego Sygudów

10:00 + Reginę (r.), Stefana, Bogusława Pietrzaków, Franciszkę, Aleksego Soluchów

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Aleksandry Nowak w dniu 18. urodzin,
O Boże błogosławieństwo i wszelkie potrzebne łaski dla Marysi Matysiak z okazji 6. urodzin oraz Tomasza i Jadwigi z okazji rocznicy ślubu

17:00 + Henryka, Weronikę, Franciszka Raczyńskich

Poniedziałek 9.10

7:00 + Mariannę Lamik od Żywego Różańca

18:00 + Katarzynę (16 r.), Stanisława Dorożyńskich

Wtorek 10.10

17:00 + Mariannę Lamik od syna Lucjana z żoną

18:00 + Bronisława Badorę od siostry Jadwigi z rodziną

Środa 11.10

18:00 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2) O zdrowie dla Doroty Kędziora-Zych

3) + Jerzego (7 r.), Annę, Juliana, Ryszarda Soluchów, Genowefę, Zbigniewa, Stanisława Bugajów

4) + Franciszkę, Bolesława Błaszczaków, Mariannę, Józefa Chudych

5) + Jana Majchera od rodziny Bełków z Sieńca

6) + Mariannę Lamik od wnuczki Ani z rodziną

7) + Emila, Franciszkę, Aleksego Soluchów, Andrzeja, Stanisławę, Antoniego Matysiaków, Mariannę, Józefa Mastalerzów, Eleonorę, Antoninę, Józefa Raczyńskich

8) + Eugeniusza Kozaka od rodziny Piechurskich

9) + Stanisława Struzika (65 r.) i Antoninę, Bronisławę, Wincentego, Mariana Kwiendaczów, Jadwigę i Emila Adamików

10) + Stanisława Sygudę od rodziny Skupniów

11) + Stanisławę Żyłka od męża i syna z rodziną

12) + Józefa, Felicję, Bernadettę Witkowskich, Bolesława Jopek i Olenę Daniol

Czwartek 12.10

7:00 Za parafian

18:00 + Adama Ściubidło (1 r.) od siostry Ewy z mężem i dziećmi

Piątek 13.10 – wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

- 18:00** 1) + Teresę Kuzior (3 r.), Antoniego Kuzior, Helenę, Rozalię, Pelagię, Gerwazego, Włodzimierza Hiller, Eugenię, Tadeusza Baryłów
2) + Irenę Chojnącką od koleżanek synowej Danuty z cukierni Aleksandria

18:40 Adoracja Najświętszego Sakramentu

20:00 Nabożeństwo fatimskie

Sobota 14.10

9:00 + Juliana Kubisia od kuzynki Sabiny z rodziną

18:00 + Ewę (27 r.), Piotra Zająców, Edwarda, Katarzynę, Marcina Lamików, Bolesława Kozieł, Leokadię Wojciechowską oraz zm. z tych rodzin

XXVIII Niedziela zwykła 15.10 – Dzień dziecka utraconego

Po każdej Mszy św. wybory do Parafialnej Rady Duszpasterskiej

8:00 + Natalię, Antoniego Karwałów, Franciszka i Aleksandrę Chadrianów

10:00 + Józefa Paruzela (2 r.), Krystynę Bronder

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Juliana Mrozińskiego z okazji 1. urodzin
O Boże błogosławieństwo dla Cecylii i Henryka z okazji 50-lecia ślubu

17:00 + Andrzeja Woźniaka (3 r.)

Msze św. w Niedziele i święta wolne od pracy

8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nabożeństwa

Różańcowe o 17:15; I-czwartkowe i I-piątkowe – 18:40; I-sobotnie – 9:40

Krąg biblijny

W każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Piątek – 18:40 - 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku – 7:40; w sobotę – 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i soboty miesiąca

Grupy – Ministranci i lektorzy, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Akcja Katolicka, Żywy Różaniec – pierwsza niedziela miesiąca o 9.00, Dzieci Boże – sobota o 11:00

Biblioteka parafialna – w domu św. Józefa, czynna w środy od 17:00 do 18:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy – tel. 504843975

Kontakt – ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiwreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiwreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881